

دولت از کی بیت واحد من ثانی البحر الطویل و يقال
 لثقله الملعق ومن اراد معرفه الاوزان والصنایع
 السعدیه فليطالع كتابنا المسمی بحی المعارف المست
 قعد ذلك لیس العزیز و عتاب آغا زکری که مراد
 حال که دیدی چراغ را بکشتی فلا عا تبتی کفتم کان
 بضم الکاف الفارسی بر دم ای ظننت که افتاب
 برآید ای طلعت الشمس و نیز نظریان گفته اند **قطعه**
 چون گوی ای رجل فعیل به پیش شمع اید مرعون
 خیزن الضمیر راجع الی گوی و لفظ خیز امر من کانت
 ای فر اندر میان جمع ای فیه بین الجماعه بکش مفعوله
 معتد بکثرتیه المقام ای اقتل ذلک الرجل الثقیل ومن
 قال فی شرح قول المصنوع خیزن الضمیر راجع الی گوی
 بهو کسب المعنی مفعول بکش فعدا و تکبیر لیس
 فی قاعن العربی و البحر و رای لو کان الجانی شامضاً
 یشرب لب و صفان تزکیتین استنبش بکیر
 شمع بکش قبل فی الرجه **قطعه** بر تقیل کبشی که
 شمع او کتبه دورانی اول اراده سن اولد کرشکر
 خنده ایه شیرین لب دوت یکینی و شمع سویند
حکایت یکی دوستی را مدت ها ندیده بود گفت
 فاعله ضمیر یکی کجا فی خطاب للمصدق که مشتاقم گفت
 ای الصدیق مشتاقی بالیا المصدری به که بلوی
مشوی در آنکدی بالتری کج کلدر کی کار مست
 وصف ترکیبی و لما کان اتراکرا اغلب فی القوی
 و الحواس لکانه فی الرأس بوصف به الرأس زودت
 التا و الخطاب بتهنم قائم ای دامت از دست
 ای من یدی معشوقه که دید بر بیند اختیار مشوی
 دون معشوق دون معشوق للفرونه آخرم از آن که

بسی
 و در
 کمال
 و در
 کمال

توجه
 به

بینند معناه بالترکیه فراندن کم مید که توی کون لر
 و هذا المعنی ظاهر من يعرف الفارسی و قال من لم يعرفه
 يقال اخر کم از است بالتری اندن کم مید اخر مکتب
 بعض الکلمه هذا کلامه فانظر فیه کیف استصعبه
 و ای معنی استند الی بعض الکلمه و الحال انه لم یبین
 معنی لفظ المص **حکایت** شاهد که بار فیهان اید
 الی زیاده العاشق بچا کرون اوین است حکم
 بکون المیم ای التیه فقولم از غرت و مضاده فیکلمه
 من الضد و بمضاف الی یاران خالی بنا شد کلام
 مستقل و فی بعض النسخ حکم انکه از غرت و مضاده
 الخ فیکون الکلام ح مستقلاً **شعر** اذا جیتنی غرت
 بضم الراء و کسر ثا و سکون الفاء الجماعه الی ترا فنی
 المرء فی السفر لثرونی متعلق بجدتی وان جیتت
 فی صلح ان للوصل والواو بالاعطف علی المذوف
 ای ان لم یجئ اولی حال و معنی المرء ماضی عن ان
 قانت محارب جواب اذا و قبل فی الرجه
 فنی که بولد اشکله کله سن زیاده اگر چه صلح کلور سن
 و فی محارب سن **قطعه** سیک بالیا و العزیز الاذل
 علی لفظ یک نفس که بر آیمجت ای اختلط بار باغیا
 مرعون بسی نماد که غرت وجود من بکش بقتیدن
 بخنده گفت فاعله ضمیر بار که من شمع جمع ای سعدی
 فانی اظهار مر از آن چه که پروانه خوت بن کت شد قبل
 فی الرجه **قطعه** چو بر نفس قرشم بار و از اغیان
 او دمدت غمزه وارله اوزن دیر لوه کولب اندی که
 بن شمع جمع ای حدی بکانه غصه که پروانه کند زن
 دیر لر **حکایت** یاد دارم که در ایام پیشین
 ای فی الایام الماضیه بریدان من القصه و قعت

بسی
 و در
 کمال
 و در
 کمال

Copyrighting University